2 Eylül 1949 Cuma
Yıl 2 — Sayı: 65
İdarehane: Ankara cad. N: 33 İstanbul
Telefon: 25088
FİYATI 10 KURUŞ

Hürbilek

İSTANBUL İŞÇİ SENDİKALARI BİRLİĞİNİN ORGANIDIR

TEKELDE ZAM BAŞLADI

Genel Müdür, işçi mümessilleriyle hafta içinde 2 defa görüştü.

Pazartesi günü yapılan Fabrika Müdürleri toplantısı, bu mevzuda yapılan son toplantı oldu

Tekel işçilerinin 6 aydan beri zam taleblerinde bulundukları okuyucularımızın malûmudur. İşçilerin bu talebi Tekel idaresince haklı görülmüş ve bizzat Bakan tarafından zam yapılacağına dair vaadde bulunmuştu. Fakat aradan bu kadar zaman geçtiği, ve müteaddit toplantılar yapıldığı halde tahakkuku geciken bu zam talebi artık kuvveden file çıkmış bulunuyor. Tekelin yeni Genel müdürü sayın Hadi Hüsman bundan bir müddet evvel işçi mümessillerine zammın 1 Eylülde başlıyacağını vaad etmişti. Genel müdür işçi mümessillerini bu hafta pazartesi günü makamında kabul ederek kendileriyle zam ve sosyal yardımlar üzerinde 2.5 saat süren uzun bir görüşme yapmıştır. Evvelki vadini teyid eden Genel müdür, aynı gün öğleden sonra fabrika müdürlerini toplamıştır. Saat 20 ye kadar devam eden bu toplantı da zam işi katî neticeye bağlanmıştır. Tekel işçilerinin yevmiyeleri 1 eylülden itibaren zamlı olarak işleyecek ve 11 eylülde yapılacak ilk ücret ödemesi zamlı olarak verilecektir. Yapılacak zammın miktarı henüz açıklanmamış olmakla beraber, işçiyi tatmin edecek derecede olacağına ilgililerce muhakkak nazariyle bakılmaktadır. Zammın miktarı ancak eylülün ilk haftasının sonunda belli olacaktır. Fakat genel müdür, vadini yerine getirmiş olmak için zamların 1 Eylülde başlatılması hususunda fabrika müdürlerine emir vermiştir.

Genel müdür, çarşamba günü saat 16 da işçi mümessilerini davet ederek, vaziyeti kendilerine bildirmiştir.

İhtiyarlık sigortası kanunu üzerinde münakaşalar

Kayseri tekstil sanayii işçileri sendikası Bakanlığa kanunun tadili hususunda müracaatta bulunacak

Son defa B.M.M. den çıkan işçi ihtiyarlık sigortası kanunu üzerinde münakaşalar ve mütaalâlar devam etmektedir.

Bu arada bazı maddeler birçok işçi ve işçi teşekkülleri tarafından tenkit edilmektedir. Kayseri Tekstil işçiler sendikası Başkanlığı Çalışma Bakanlığına mezkûr kanunun bazı maddelerinin tadili hususunda müracaatta bulunacakdır. Bu müracaatın esasları aşağıdadır. Şurasını belirtmek isterizki aşağıdaki hususlar doğrudan doğruya Tekstil işçileri sendikasının görüşüdür.

1 — İş kanununa göre (Madde 35 ve müteakip) günlük mesai 8 saat olduğu hicetle bu zamana isbet eden ücret üzerinden prim kesilmesi icap eder. Bu günkü vaziyet itibarı günde 8 saattten fazla çalışıyorsa ya bu fazla mesai için işçinin aldığı ücretten pirim kesilmemeldir. Veyahutta mademki fazla mesai bedelinden de prim kesiliyor o halde bu fazla mesai müddetler de kıdeme (müddete ilâve olunmalıdır.

2 — 18 yaşından aşağı hizmetler hesaba katılmadığına göre, işçinin 18 yaşına kadarki hizmetine ait

(Devamı 3 üncü sayıfada)

Gıda sanayii işçileri sendikası kongresi

Zühtü Tetey dedi ki: (- İşçinin haklarını alabilmek için senelerce mahkemelerde uğraşmaya ne vakti ve ne de nakdi vardır. İş kanununun tadili ile iş mahkemelerinin biran evvel kurulmasını bekliyoruz.

«istanbul gıda sanayii işçileri sendikası» yıllık kongerelerini pazar saat 15.30 da Balattaki sendika merkezinde yapmıştır.

Kongre başkanlığına ekseriyetle Süreyya Birol seçildikten sonra, sendika yönetim kurulu başkanı Zühtü Tetey bir yıllık çalışmayı bildiren raporu okumuş ve sözlerine «bu seneki faaliyetimiz geçen senelere nisbetle kısır olmuştur» diyerek başlamış, bazı sendika arkadaşlarının çalışmadıklarını, denetçilerin vazifelerini yapmadığını tenkid etmiş, kendilerine şikâyette bulunan Kasımpaşa un fabrikası işçilerinin müfettişlere — işten çıkarılmak endişesi yüzünden— hakikati söyliyemediklerini acı acı belirtmiş ve:

«Eğer bu fabrika işçileri hâlâ kötülük görüyorsa mes'ulül kendileridir, çünkü haklarını aramaktan korkuyorlar.»

Demiştir. Bu arada yük işçilerinin ücretlerini arttırmak istediklerini bu yolda teşebbüse geçmek üzere iken müteahhidin işçilerden «250 kuruş yevmiye ile çalışmağa razıyız» gibi bir senet almış olduğunu öğrendiklerini, halbuki hâlen işçilere resmî kayıtlar dışında 50 kuruş fazla verildiğini söylemiş, iş hayatının kifayetsizliğini belirtmiştir.

Başkan Zühtü Tetey sözlerini şöyle bitirmiştir:

(— Bir seneden beri açtığımız davaların neticelerini alamamış bulunuyoruz. Bundan çok büyük üzüntü duyuyoruz. İşçinin hakklarını alabilmek için senelercemahkemelerde uğraşmaya ne vakti ve ne de nakti vardır.

Büyük Millet Meclisimizin sendikaların inkişafı için iş kanunu tadil tasarısı ile iş mahkemeleri tasarısını bir an evvel gö-

(Devamı 4 üncü sahifede)

Ankara otobüs işçilerinin elbise paraları

Çalışma Bakanlığı elbiseler için işçiden alınan emanet paraların iadesini ilgililere bildirdi

Ankara (Hürbilek) — İstanbul tranvay idaresinin yaptığı gibi Ankara belediye Otobüs idaresi de bir kısım işçilerden giydikleri elbise bedeline karşılık olarak 120 liraya kadar bir parayı kesmiş bulunmaktadır.

Ankara motorlu taşıt işçileri sendikası iş kanununa aykırı olarak kesilen bu paraların iadesi için Çalışma Bakanlığı ve belediye nezdinde yapıtığı teşebbüsler nihayet müsbet netice vermiş, Çalışma Bakanlığınca paraların iadesi için belediyeye emir verilmiş ise de üç aydır bu paralar işçilere iade edilmemişir.

Daimi olarak emanetle tutulması lâzım gele bu paraların bu kadar zamandır geri verilmemesi sendikayı haklı olarak endişeye düşürmüş, adalet mercilerine müracaata sevketmiştir.

Tekelin Spor Bayramı

Salı günü İnönü stadında yapılan merasim çok parlak oldu

Her yıl 30. Ağustosta yapılmakta olan Tekel sopor bayramı bu yılda zengin bir proğramla kutlanmıştır. Daha sabahın erken saatlerinden itibaren İnönü stadı tamamen dolmuş bulunuyordu. Sabah saat 9 da atletizm müsabakaları seçimlerine başlanmış ve öğleden sonra finaleri yapılmıştır.



Şampiyon Likör takımı

Bayramı Tekel genel müdürlüğü adına şube müdürlerinden Cevat Emecen kısa bir konuşma ile açmış müteakiben 400 seçmesporcunun iştirakiyle muazzam bir geçit resmi yapılmıştır. Bundan sonra muhtelif spor faaliyetleri, sportif oyun ve gösteriler alâka ile takip edilmiştir. İstanbul Tekel fabrikaları birincisi Bomonti Bira fabrikası takımı ile Tekirdağ şarap fabrikası futbol takımı arasında yapılan karşılaşma çok heyecanlı olmuş ve Bomonti Bira takımı bu maçı 1-0 kazanmıştır.

Son olarak bir yıl içersinde yapılan muhtelif birinciliklerde derece alanları mükâfatları tevzi edilerek törene son verilmiştir.

Sendika Başkanlarına (4) sual

Her gün biraz daha gelişmekte olan sosyal hayatımızda sendikaların büyük rolü olduğu muhakkaktır. Fakat, bilhassa zamanımızda üzerinde durulacak mevzular hale değil istikbale ait olmalıdır.

İşte bu maksatla ilerdeki sosyal gelişmelerimize dair sendika başkanlarının neler düşündüklerini sendikaların uğradığı güçlükleri umumî efkâra duyurmak istedik. Aşağıdaki sorularımıza bütün sendika başkanlarından cevap bekliyoruz. Cevaplara bir de fotoğraf eklenmesi lâzımdır. Gelen cevapları geliş sıralarına göre neşredeceğiz.

Suallerimiz şunlardır:

1 — Sendikanız ne gibi müşküllerle karşılaşmaktadır?

2 — İşverenlerle olan münasebetlerinizden ve iş verenlerin Sendjkanıza karşı takındıkları tavırlardan memnunmusunuz? Bu hususta ki temennileriniz nelerdir?

3 — Sendika olarak ele aldığınız başlıca davalar nelerdir? bulanların hargilerinde muvaffak oldunuz, hangjlerinde olamadınız? Sebepleri?

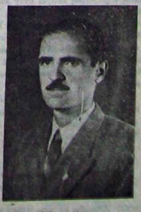
4 — Sendikaların inkişafı için, sendikalar kanununda veya diğer kanunlarda yapılmasını istediğiniz bir değişiklik Varmıdır? Varsa nelerdir?

ÇUKUROVA FABRİKALAR: İŞÇİLER SENDİKASI BAŞKANI MEHMET ORUN'un cevabı

1 — Sendikamızın karşılaştığı yegâne zorluk işçilerimizin çoğunun sendikaya bağlanmamalrı ve hak arayıcı bir teşekkül zanetmemeleri, ve sendikanın başındakilerinin menfaatlaarı icabı böyle bir vazifeye atıldıkları düşüncesidir. Bu fikirleri ortadan kaldırmaya muvafak oldugumuz gün sendikamız inkişaf yoluna ha... girmiş olacaktır.

2— İş verenlerimizden bugüne kadar maddi ve manavi her türlü müzahareti görmekteyiz. Kendilerinden temennimiz bize güven ve itimat etmeleridir. Yalnız işveren vekilleri yani iderecileri şefkatine mazhar olamadığımız gibi onların her zaman sendikamıza güvenle bakmadıklarını müşahede etmekteyiz.

(Devamı 3 üncü sayıfada)



Mehmet Orun

İŞÇİ Gözü ile:

Faydasız inat

İstanbul mensucat işçileri sendikası işsizliği hükûmet nezdinde protesto maksadiyla bir toplantı yapmıya karar vermiş ve fakat iligili makamlardan müsaade verilmediğinden toplantı yapılmamıştı Öğreniyoruz ki, aynı sendika toplantıyı tertip için yeniden faaliyete geçmiştir. Ve yine öğreniyoruz ki toplantının mevzuunda ufak bir tadilât yapılmış ve işsizliği protesto değilde iktidar partisi Çalışma Bakanına şikâyet edilecekmiş... Hayret ettik doğrusu .Bu arkadaşlarımız bilmiyorlar mı ki Çaltşma Bakanı iktidar partisi mensubudur. Bir Bakanın mensubu olduğu parti hakkında herhangi bir muameleye tevessüle hakkı var mıdır? Bu dünyanın neresinde görülmüştür? Arkadaşlarımız Çalışma Bakanını partisine şikâyet etmiş olsalardı bu hareketi doğru bulabilirdik. Çünkü bu şekil dünyanın her yerinde görülebilir.

Gelelm ikinci meseleye İstanbul mensucat sanayi işçileri sendikası yönetim kurulu üyeleri arkadaşlarımızın böyle bir toplantı hususunda ki ısrardan daha çok inat larına bir mana veremiyoruz. Başta Birlik olmak üzere hemen bütün sendikalalar - bir tanesi müstesna- kendileriyle hem fikir olmadıklartnı tekrar tekrar ihzaz etiridiler. Böyle bir durumdan sonra arkadaşlarımızın yanlışlarını anlamaları lâzım değil miydi? Hele onlartn Birlikle diğer sendikaları bir siyasî partinin idare ettiğini iddiaya kalkmaları gülünçtür.

Çünkü kendilerinin bir başka siyasi parti tarafından idare edildiğini söylemek hiçte güç değildir. Malûmya dilin kemiği yok derler...

Bu mensucatçı arkadaşlarımız gürültülü işleri bıraksalarda daha müsbet çalışsaar ve meslelâbeş mensucat sendikasını bir eştirseler.....

Mehmet Tosun

Hindistan işçilerinin durumu

Bir doktor nasıl ki bir hastayı tedavi edeceği zaman hasta uzvu kesip atacağı yerde evvelâ hastalığın sebeplerini araştırır ve bilâhare tedavisine başlarsa siyasî ve iktisadî hayatta da buna benzer haller müşahade edilir. Meselâ yüzlerce hattâ binlerce amele birden grev yapığı zaman hükümet elinde bulundurduğu icra kuvvetleri ile bu grevi yatıştırabilir ve ameleyi sindirebilirlerse de grevin asıl sebeplerini ortadan kaldırmış olmaz. Bilâkis hastalık yavaş yavaş ve zaman zaman nükseder ve nihayet kangrene doğru gider ve feci akibetler doğurabilir. Esasen bu bastırma ve yatıştırma usulü bugün ancak işçiyi istismar eden totaliter rejimlerde görülür.

İşte bu sebeple bugün dünyanın her tarafında işçiye büyük bi kıymet ve ehemmiyet verilmekte, sanayiin ve bilvesile memleketin belkemiğini teşkil eden bu tabakanın refah ve saadeti için elden gelen her şey yapılmaktadır.

Bugün sınaî sahada günden güne büyük gelişmeler kaydeden Hindistan, başta çelik ve demir olmak üzere bir çok maddeler istihsalinde dünyada sayılı memleketlerden hemen sonra gelmektedir. Bu sanayiin de temadi ve gelişmesini vefakâr Hint işçisine borçlu olduğuğunu takdir eden Hindistan Hükümeti işçiyi koruma ve kalkındırma mevzuunda diğer demokrat memleketlerin seviyesine çıkmağa azmetmiştir. Hindstan Hükümetnin bu mühim işe el koyması bir doktorun hasta bir uzvu tedaviye başlaması kadar mühimdir. İstiklâlden önceye kadar Hindistanda işçi tam manasiyle kaptaistin bir oyuncağı, esiri ve istismar mevzuu idi. İşçiyi refaha kavuşturmak lâzım değil elzemdi. Artık bu mevzuun ihmale tehammülü yoktu. Bunun üzerine hükümet ile birlite işçi ve iş verenler baş başa verdiler. İşçinin dertleri dinlenmedi İşçinin her bakımdan ve tam mânası ile refah ve halkınması mevzu bahisti. İşçiye verilecek ücreten tutunuz da, ev, sıhhî yardım, kaza sigortası ve enküçük teferruata kadar her türlü ihtiyaçlar göz önünde tutuldu.. Bütün bunlara ilâveten işçinin grev hakkı da tanındı. Üç tarafta da, yani hükümet ve gerekse işçi ve iş verenlerde de hüsnüniyet vadı. en ilei demokrasi ve sanayi memleketlerindeki işçi kanunları tetkik edildi. Memleket ve muhitin de şartları göz önünde tutuldu. Taraflar birbirlerinin karşılıklı şartlarını kabul ettiler bu suretle ortaya, işçi ve içverenleri olduğu gibi hükümeti de memnun eden ve memleketin de menfaatlerini nazarı itibara alan kanun tasarısı hazırlandı.

Atılacak ilk mühi madımlardan birisi hiç şüphesiz, işçiyi bir ev sahibi yapmak hususu idi. Derhal karar alındı ve memleketin muhtelif sanayi bölgelerinde 1.000.000 işçı evi inşası için gereken hazırlıklara başlandı. Bu evler bir insanın ihtiyaç gösterdiği her türlü konforu havi olacaktır. Bu evler 10 yıl içinde ikmal edilmş bulunacaktır Bir milyon evin inşası için lâzım gelen paranın bir kısmı merkez hükümet, bir kısmı eyaletler hükü-

(Devamı 4 üncü sahifede)

Amerika, Dünya işçileri Federasyonundan neden çekildi

yazan
Kongere kâtibi umumisi James B. Carey

Küçük sanatlar birliklerinin dünya federasyonunda Ruslarla geçinebilmek için Birleşik Amerika endüstri teşekküleri kongeresi fedakârlıklar yaptı. Fakat Sovyetlerin yegâne gayesinin yalanlar ve nefret saçmak olduğu meydana çıkınca, büsbütün çekildi.

1945 yılı Şubat ayında küçük sanatlar birliğinin dünya federasyonuna iştirak etmek hususunda mühim adımı attığımız zaman, Amerikan endüştrı teşekkülleri (cio) kongeresi her hangi bir zahaba kapılmamış değildi. Sovyet Rusya ile peyklernin dünya işçi federasyonuna dahil olduklarını biliyorduk. (cio) İngiliz ve diğer demokratik işçi birliklerile beraber bütün milletlerin işçileri için emniyet ve huzur temin edecek sağlam, dayanıklı bir mekanizma kurmak gayesile komünistlerle çalışmak işini üzerine aldı.

Üç sene ve 11 ay sonra, (cio) ve ingiliz işçileri birlikleri kongresi. hayal sukutuna uğramış ve aldatılmış bir halde, üzerlerine aldıkları işten çekilmeğe mecbur ldular.

Ruslar müttefiklerimiz ve ayni zamanda dünyanın büyük kuvvetlerinden biri idiler. Kan ve karşılıklı yardımla yuğrulan arkadaşlığımızın devamlı olacağını ümit ediyorduk. Dünya ışçibirliklerinin o zamanki müterakki telâkkisine göre „nası ki Rusların iştirak etmediği bir birleşik Devletler kurulu noksan sayılırsa Sovyetlerin işbirliği yapmadıkları bir milletlerarası işçiler birliği de ayni şekide tamam değildir. Bu sebebe binaen dünya işçiler federasyonun kapıları bütün gelenlere açıktı.

Federasyonun ilk toplantısı bilâl 1945 senesinde 6ilâ 17 şubatta Londarada yapıldı. Üç büyükler

(Devamı 4 üncü sahifede)

HAFTANIN YAZISI

Ne günlere kalmışız

Fatih - Eminönü Mensucat İşçileri Sendikası pazar günü akşamı Çifte Saraylar bahçesinde bir konser tertip etmişti. Bu konserde bulunmak bir çok kimseleri muhakkak çok eğlendirdi ve memnun etti. Çünkü 115 kuruş mukabilinde memleketin en meşhur sanatkârlarını dinlediler. Fakat, açıkça söyliyelim ki, bu konserde ben, hayatımın en sıkıntılı bir gecesini yaşadım. Bana sıkıntı veren sebepleri, bu kısa sütunda bütün teferruatiyle anlatmağa imkân yok. Fakat kısaca sıralamak isterim :

1 — Belediye, bu gibi eğlencelerden bir vergi alıyor. Fakat vergiyi peşinen ve ezbere tahsil ediyor. Eğer, biletlerin hepsi satılmazsa, fazla aldığı vergiyi geri verecekmiş. Bu sendikadan da daha biletler satılmadan 350 lira vergi aldılar. Sendika, zayıf bütçesinden zaten bir hayli masraf yapmıştı. 350 lirayı temin edinceye kadar akla karayı seçti.

2 — Belediye vergileri kanunu'na göre Belediye bu vergiyi sendikadan almıyabilirdi. Fakat, meşhur İstanbul Belediyesi kanunun kendisine verdiği hakkı sendikaların aleyhine kullanmaktadır.

3 — Sendika Belediye vergisi zamanında yatırıp biletleri damgalatamadığı için, konseri bir hafta tehir etmek zorunda kaldı. Bu yüzden bahçe sahibi, 400 liralık bahçe ücretine 200 lira zam yaptı.

4 — Biletlerin bir kısmı, işçi veresiye verildiği için, satış parası konser akşamı tamam olarak sendikanın kasasında değil i. Halbuki bahçe sahibi parayı peşin almadan bahçeyi açmaz. Sanatkâr, parasını

(Devamı 4 üncü sahifede)

Her hafta bir hikâye :

KİN

Yazan : Muzaffer DAYSAL

Osmancık köyünün ağaçlı mahallesinde basık damlı toprak zeminli bir oda da Recep dünyaya geldiği vaki, köyün Ayşesi henüz 17 yaşındaydı.

Üvey, anne elinde 17 yıldtr büyüyen Ayşe, köy delikanlılarını teshir eden sesi, ayak topuklarına kadar uzanan altın sarısı saçları ve herkesi efsunlayan yeşil gözleriyle O, bütün köy delikanlıları tarafından kıskanılan tek kızdı. Köy düğünlerinde onun için ah çekmeyen, su başlarında onu gözetlemiyen tek köy delikanlısı hemen hemen bulunamazdı.

Yakın zamandan beri bu güzellik ilâhesini öz oğluna peşkeş çekmek isteyen Ayşeciğin üvey anası her gece olduğu gibi o gecede altın başlı bu masum yavruyu karşısına alarak:

— Gız! Ayşe gel seni; benim Ahmede idelim.

Diyerek iknaya uğramıştı. Bu mümkünmü idi? Ayşecik çobanından başkasına varamazdı, eğer okumamış tahsil tarbiye görmemiş olsaydı üvey anasının bu taziyi karşısında belki de çobanına kaçacaktı. Fakat gördüğü tahsille yapmak tasavvurunda olduğu bu hareketi bir türlü telif edemiyor, biçare kız cahil babasının adil kararını beklemek zorunda kalıyordu. Ayşecik basık damlı evinin penceresinden yavuklusunu seher vakti dağa çıkarken, karanlık basıp ağıla dönerken seyreder ve daima yüreğinden ah. ederdi.

Babasının ölümü ile gayesine ulaşmak isteyen kin dolusu analığı nihayet emelinde muvaffak olmuş zavallı Ayşecik bir gece bu zehirli yılanın zorbalığı altında inleye inleye bekâretini kaybetmişti.

Kin küpü ana ve oğlu bu fiili işledikten sonra masuf Ayşeciği tehdit etmekten geri kalamamışlar bedbaht güzele

— Bu iş üçümüz arasında kalacaktır. yoksa kendini ölmüş bil demekten geri kalmamışlardı. Vahşi hislerini tatminden sonra kuru bir vaitle evi ve köyü terk ednen serkeş Ahmedin bir gün öldüğü haberi köyde yayılmıştı.

Beri yandan büyüyen Recep, Ayşesini büyük bir ümitle bekleyen çobanın tek arkadaşı ve yoldaşı idi. Bütün ısrar isteklere rağmen Ayşecik bir türlü çobana varamıyor ve sebeplerinide söylemiyordu. Hem nasıl söyliyebilirdi. Henüz analığı yaşıyordu.

Ve hem nasıl varabilirdi. O artık çobanının bildiği Ayşe kız değildi aslınada bir kadındı. Bekâretini kaybettiği gecedenberi gözleri bir pınardan farksız olan Ayşe nihayet gözlerinide kaybetmişti. Artık çobanının dağa çıkışını ve gece ağıla dönüşünü seyredemiyecekdi de analtğının yokluğundan istifade eden Ayşe el yordamile yavuklusu çobanın ağılına yönelmiş ve onu orada beklemişdi.

Köy mahallesinin üst tepesi üzerinden bütün kızıllığı ile etrafı boğan güneşin son rekleri kaybolmak üzere idi. Uzaklardan çok uzaklardan gelen yabani çiçek kokular ile Ayşe bu gece adeta büyülenmişti. Ardında sürüsü ile yanık kavalını çaa çala gelen çoban o gece Ayşesini orada görünce hayretler içinde kalmıştı. Ayşe oturduğu ot balyesi üzerinde doğrularak:

— Emin beni görüyormusun? ama ben seni görmüyorum.

Diye söze başlamış ve analığının yaptığı kahpeliği anlattıktan sonra çobana bir daha dönmemek üzere uzaklaşmıştı.

Bu iki kara haber üzerine çoban köyü terk edip dertleriyle başbaşa dağlara düştü çobanın köyden kaybını onun en yakın arkadaşı ve en yakın dostu Recep tarafından sezilmiş ve arkadaşı Emini aramak yoluna düşmüştü bir gün iki arkadaş dağ geçidinde karşılaştılar Recep Eminden köyü ter edişinin sebebini sordu Ayşeye ettiği yemin ve verdiği sözü tutmuş olmak için Emine ayrılıştın sebebilerini bir ürlü izah etmiyordu kalbinin isyanla doldu olduğu öyle bir an geldi ki Emin hıçkırarak hadiseyi olduğu gibi anlattı. Bir tabir vardır (oğlan dayıya kız halaya) çeker derler. Recep de dayısı gibi hiç okumamış cahil bir kimsedi. Eminin bu izahatından sonra ailesine sürülen bu lekeyi kanun yoluyla değil kendi bildiğine halletmeyi kararlaştırdı. Diğer bir köye misafirliğe gidecek olan Ayşenin analığını kendi arabasiyle götürmeği teklif etti. Bu onun aylardır bekediği bir fırsattı içini kin bürümüş olan Recep kendi mütealasına göre bu meseleyi halledecek ve ailesinin şerefini bu surtle kurtarmış olacaktı. Nihayet karanlık basarken dağ yolunda Ayşenin analığını Vahşice boğmak suretile öldürmüştü.

Aradan uzun zaman geçmiş Ayşe kadın yaşını doldurmuştu. Çoban dağdan köye dönmüş fakat henüz evlenmemişti. Birgün köyde şöyle bir şayia dolaştı Karaoğullarından Recebin bacısı çoban Emine varıyor dendi.

Bir Oda içinde kapalı kalan Ayşe kadının bile bu şayia kulagına gitmişti. Ayşe kadın bunu duyduktan sonra bu haberin doğru olup olmadığı mülahazasını yürüttü. Bu hakikat olabilirdi. zira o bugün bir kadındı üstelikte gözleri bile görmüyodu. Artık onu su başında gözetleyen kızy yolunda kovalayanlar bile yoktu.

Kararını verdi köyün küçüklerinden birile Recebi çağırttı. Bu evlenme işini yapsa yapsa Recep yapabilirdi zira O Eminnin en yakın dostu idi.

Recep geldiği vakit eline bir zarf vererek:

— Ercep bu mektubu bizim komutana götürü ver, dedi:

Bu mektupta Recebin katil olduğu yazılı didi. Öteden

(Devamı 4 üncü sahifede)

İşçi Sigortaları Kurumunun
İŞÇİYE VE İŞVERENE SAĞLIK ÖĞÜTLERİ

Şarbon

Yazan: Dr. İlhami ILBAŞ

Şarbon daha ziyade bir hayvan hastalığı olup bilhassa koyun ve ineklerden zuhur eden bulaşıcı bir hastalıktır. Hayvanlarla uğraşan insanlara sirayet eder Bu sebeple daha ziyade çiftlik, çobanlık, kürkçülük ile mezbaha ve kasaplık işlerinde ve hertürlu mezbaha bakileri ile kıl, yün tiftik, boynuz kemik deri ve buna benzer diğer muhtelif işlerde çalışan kimselerde görülür.

Şarbon giriş kapısına göre insanlarda cilt Şarbonu, akciğer şarbonu ve bağırsak şarbonu olmak üzere üç şekilde husule gelebilir.

1 — Cilt şarbonu en fazla ellerde, kollarda, yüz ve boyunda görülür. Hastalık ortası siyah bir kabarcık ile başlar, bu sebeple hastalığa halk dilinde (kara çıban) ismi de verilir. Bu çıban kaşınır. ve yanar, üzerinde evvelâ iltihabi ve sonra kanlı su ile dolu vezikül ismini vediğimiz ufak kesecikler hasil olur bu gayri hassas ve esmer bir kabuk yaparak kurur ve yeni veziküllerin teşekkülü ile etrafında hale tarzında şişkinlik ve kırmızılı yaparak genişler. İyi seyreden şekillerde, hastalık mevzii olr kalır, ateş ve diğer genel araz'lar husule gelmez ve hastalık ban üzerinde kabuğun düşmesiyle şifa bulur.

Kötü seyreden şekillerde ise mevcut şişlik ve kabuk genişler yeni mihraklar meydana gelir, etrafındaki bezeler şişer, genel ahvâl bozulur ,ateş yüksek olup şiddetli kusma, ishâl görülür. Bu vaziyette kan'a şarbon mikrobu (basilleri) karışmıştır ki, hastalığın bu şekilde, (şarbon sepsi'si) ismi verilir.

2 — Halk dilinde (paçavra hastalığı) da denilen akciğer şarbonu, mikrobu ihtiva eden toz ve elyafın teneffüsü ile miyda gelir. Hastalık titreme, yüksek ateş ile başlar ve ağır bir zatüriye gibi seyreder. Çok geçmeden ateş düşerek şiddetli nefes darlığı ve morarma husulü ile hastalık çok defa bir iki gün içinde ölümle neticelenir .

3 — Çok nadir olarak görülen bağırsak şarbonu, mikrobu havi etlerin yenmesiyle geçer, kanlı kay ve dizanteriye benzer ishâllerle kendini gösterir. Hastalık kaide olarak ölümle sona ererse de bazan iyi olabilen hafif şekillerine de rastlamak mümkündür.

Şarbonun tedavisi için derhal doktora müracaat etmek, istirahat ve yaraya asitborikli sularla pansuman yapmak ve şarbon seromu tatbik etmek lâzımdır .

Şarbon hastalığının bulaşması melhuz olan işyerlerinde toz'a karşı daimi temizlik mücadelesi yapmalı ve mevcut süprüntüler yakılmalıdır.

Menşei hayvani olan maddeler üzerinde çalışan işçiler iş esnasında iş elbiseleri, başlıklar ve eldivenler kullanılmalı çıbanı ve bronşitli olanlar iyi oluncaya kadar çalışmamalıdırlar.

4 sual

(Birinci Sahifeden devam)

3 — Ele alınan dava büyüktür, başlıca dava işçinin hakkını kanun yolile arayabilmek ve teminat altına alınabileceğinin işveren vekillerine ve işçiye anlatabilmektir. Zira, işçiye yapılan her zulüm ve fenalık idarecinin kanun tanımaz hareketinden zuhur etmektedir. Bu gibi hareketlerden haberdar edilmiyen işverenlerin isimleri kötüye kullanılmaktadır.

4— Kanunlarımızda tadile muhtaç bir çok maddeler vardır. Herhangi bir iş ihtilâfı zuhurunda mesele yüksek hakkem kuruluna intikal edince, bu kurul da ihtilâfla ilgili sendika temisİcisinin de bulunmasını sağlayan maddenin ilâvesile iş kanunu esaslı br şekilde değişikliğe ve tahsihe muhtaçtır.

Sonra, herhangi bir kanunun mevcudiyetinden daha çok önem'i bir mesele daha vardır ki, oda kanunu harfiyen tatbik etmektir. Hakkile tatbik edi'miyen bir kanun faide yerine zarar verir. Biran evvel kanun'aşıp meriyete girmesini temenni ettiğimiz iş mahkemelerinin kurulmasının sağlanmasile iş işlerimizin daha şuurlu olmalarını temenni eylerim.

13 üncü madde

Ankara (HÜRBİLEK) — Evvelce Ankara Otobüs idaresinde şöför ve ayni zamanda işçi mümessili iken önce işçiyi galeyana getir yor diye sonra da serkeşliği bahanes yle işten çıkarılan Halis Gürçay radığı haksızlığın önüne geçilmesi için arkadaşlarının ve sendikasının bölgeye yaptığı müracaata Bölge Çalışma Müdürünün :

— Ne yapalım 13 üncü madde işverene işçiyi keyfi işten çıkarm hakkını tanımış. Elimizden bir şey gelmez.

Demiş olması buradaki işçi muhitnde hiç de hoş olmıyan bir hava yaratmıştır. Onlar da yeni teşebbüslerde bulunmak için Bakanın Ankaraya gelmesini beklemektedirler.

KUTUFABRİKASINIIN SÜNNET DÜĞÜNÜ

Kutu fabrikası işçieri Sendikası 11 Eylül pazar günü bir sünnet düğnünü tertip etmiştir. O gün kutuabriikası işçilerinin çocukları sünnet ettirilecektir.

Sendika yönetim kurulu düğün için zengin bir program hazırlamıştır.

İhtiyarlık sigortası kanunu

(Birinci Sahifeden devam)

ücretten pirim de kesilmemelidir.

3 — İşçiden alınan % 4 pirim çokur. Bu miktar % 2 veya azami 3 olmalıdır. Bu kanun neşrinden evvelki hizmetlerinde hesaba katılması için % 1 veya 1.5 pirim kesilmelidir. Bu suretle umum prim yekünü % 4 ü geçmemelidir .

Bu günkü iktisadi durum bunu icap ettirmektedir. Keza eski iş müddetlerininde hesaba katılması için geçici maddedeki kayıt ve şartlar olmamalıdır. Yukarıda arz edildiği üzere hesaba katılması istenen eski iş müddetinin süresine göre % 1 veya 1.5 gibi bir miktar pirim kesilmek suretile bu iş halledilmelidir.

— 4 Ağır ve ypratıcı işler için 6 ıncı maddede kabul edilen hüküm kâfi değildir. En az 5 veya 10 sene hizmeti olan ve doktor raporu ile çaltşamıyacağı anlaştlan her işçi bu kanunda istifade talebinde bulunabilmesidir.

5 — İhtiyarlık sigortası kanunundan istifade edebilmek için, kanunun 5 inci maddesine göre 60 yaşını doldurmak ve ne az 25 sene hizmet görmüş olmak şarttır. Bu iki şartın bir arada düşünülmesi çok ağır kayıt oluyor. Bizim kanaatimıza göre, yaş bu hususta esas tutulmalıdır. 25 sene hizmet göre veya 60 yaşını dolduran her işçinin kanundan istifadelenmeyi talep edebilmesi lâzımdır. Diğer taraftan 60 yaşını dolduran her işçiyi (iş müddetine göre) iş verenin bu kanun hükümlerine tâbi tutmağa hakkı olabilmelidir.

6 — 18 yaşında işe alınan bir işçi 25 yıl hizmet gödükten sonra 43 yaşında olacak demektir. Yukarıda madde gereğince bu işçiister se kanundan istifade talebinde bulunabilmeli, isterse 60 yaşına kadar çalışabilmelidir. Bu takdirde ? seneden sonra 60 yaşına kadar geçecek he iş senesi icin isçinin kanundan istifadesi halinde alacağ senelik miktara beher sene için yüzde hesabile bir miktar zam yapılmalıdır.

7 — Kanunun 6 ıncı, 12 ve 29 uncu maddelerinde bahsi geçen tüzüklerin hazırlanmasında mutlaka işçi mümessillerinin veya her sendika adına bir temsilcinin heyete dahil bulunması şarttır. Aksi halde, yapılacak tüzükler işçilerin hakiki menfaatlarına uygun olmıyacağı gibi bir çok noktalarda da nazari kalmağa mahkûmdur.

8 — Askerlik'e geçen müddetler 17 inci madde gereğince hesaba katılmamaktadır. Bu adil değildir. Hic değilse askerlikte geçen müddetin yarısının hesaba dahil edilmesi gerektir.

9 — Kanunun 40 ıncı maddesi izahnamedeki teminata rağmen maalesef işçinin aleyhinedir. İş kanununun 13 üncü maddesi mucibince işinden çıkarılan işçi, mezkûr kanun mucibince kıdemine göre müstehak olduğu tazminatı da alabilmelidir. Hatta, o zamana kadar ödediği primlerin % 50 sinide geri almağa hakkı olabilmelidir. Eğer iş akdini işçi feshederse geri alacağı pirim nisbeti meselâ işverenin iş akdini feshetmesi halinde iade edilecek pirimin nısfı o'abilir .

SİVASTOPOL FEDAİLERİ

NİYAZİ AHMET BANOĞLU

TARİHÎ ROMAN No. 8

Musa Paşa Genç Hasana bir saat kadar nasihat ettikten sonra ayrılırken alnından öptü ve:

— Ölmeden düşman öldürmeyi başarabildiğin gün bu memlekete daha çok hizmet edebilirsin. Beni her zaman gör, bir isteğin olursa bildir dedi.

İki gün sonra bu küçük karargâhta hiç beklenmiyen bir hâdise odu. Mu Paşa Cafer Bey karargâha gitmişler. Bu hudut mıntakasında pek az miktarda askerle Genç Hasanın fedaileri kalmıştı. Genç Hasan o gün bir at gezintisine çıkmıştı. Karargâha yaklaşırken silâh seslerinin boşluğu inlettiğini duydu. Dolu dizgin geldiği vakit feci bir manzara karşısında kaldı. Bir çok asker yaralı yatıyordu. Arkadaşlarından biri ölmüştü ve bir kaçı da ortada yoktu. İki ağır yara almış olan en candan adamı Ahmet güçlükle nefes alarak konuşuyirdu. Genç Hasanın yaraları sarmak için uğraşmasına kan içinde kalmış olan elini uzatarak mâni oldu

— Genç Hasan beni dinle. Yaralarıma bakma. Mahvolduk. Gülfidanı da kaçırdılar Genç Hasan korkunç bir sür'atle eğilmiş olduğu yaralı ahmedin üstünden ayağa fırladı. Sonra tekrar onun üstüne eğilerek:

— Ne diyorsun Gülfidan nerede!

— Ruslar kaçırdılar.

— Nereden kaçırdılar. Rüya mı görüyoruz?

Ahmet yaralarının tesiri ile ne kadar bitkin bir hale gelmişse Genç Hasanda onun sözleri ile o kadar şaşkın ve perişan bir hale gelmişti. Gözleri yerinden fırlamış yüzünün rengi sararmıştı. Heyecandan titriyordu. Arkadaşının yaralı ve halsiz olduğunu unutarak ona sormaya başladı:

— Ne diyorsun Ahmet anlıyamıyorum?

Gülfidanın burada işi ne?

O burada idi. Sana söylemiyordum. O böyle istemişti.

— Burada nerede idi.

— Senin adaşın Hasan erkek değildi. O Gülfidanın ta kendisi idi.

Ahmet güçlükle konuşuyordu. Ve soğumaya başlıyan yarasının ızdırabı ile inlememek, kendini kaybetmemek için cebri nefs ediyordu. Dişlerini sıkıyor, zaman zaman gözlerini kapıyarak kuvvet toplamıya çalışıyordu.

— O seninile gelmek. Senden ayrılmamak istedi. Sensiz yaşıyamıyacağını söyledi. Bizde razı olduk. Bize yemin verdiği için söyliyemiyorduk. Beni affet Hasan Allah bana bu günleri göstermemeli idi. Onu Rusların elinde bırakmayın. Allah yardımcınız olsun:

Ahmet fazla konuşamadı Gözlerini kapadığı vakit genç Hasanın yanaklarından sıcak yaşlar sızıyordu. Bütün bu duyduklarını bir rüya alemi yaşıyormuş gibi, idi. çılgınca sevdiği ve onun aşkı ile ölmek için giriştiği bu mücadelede Hasan Gülfidan tarafından sevilmemeinin azabını çekerek bu azapla bir çok gecelerini zehirlemişti.

Hasan ayağa kalkıp etrafına bakındı. Kendisi ile at gezintisine iştirak eden 8-10 arkadaşından başka kimse yoktu. Şu anda bir çok yaralı arkadaşları ile başbaşa idi. Onları mı tedavi edecek. Gülfidanı kaçıranların arkasından mı koşacaktı. Kararını çok çabuk verdi. Bu feci manzara karşısında ne yapacaklarını şaşırmış bir halde duran arkadaşlarına döndü. Yorgun, üzgün fakat çok büyük manalar taşıyan bir sesle:

— Çocuklar dedi. Yaralılara bakın. Ben Rusların arakasından gidiyorum.

Musa paşaya da haber yollarsınız. Ölürsem beni affedsin. elimde olmıyan bir kuvvet beni oraya sürüklükyor.

Ve genç Hasan önce silâhlarını yokladı, sonra atına atlıyarak dolu dizgin uzaklaştı.

(Sonu Var)

Dünya işçileri

(İkinci Sahifeden devam)

İngiliz, Sovyet ve Amerikan (cio) işçileri Birlikler idi. Dünya federasyonu üyeleri tedrican çoğalarak nihayet 50 devleti ihtiva etti. Federasyonun kuruluşunda göze çarpan ikinci vak'a Pariste 1945 Eylül ve Ekim aylarında yapılan toplantıdır. Burada esas nizamnamemizi kabul ettik. Irk, tabiyet, din ve siyasî kaide farkları gözetmeksizin bütün dünyanın işçi birlikerini teşkilatlandıracaktır; savaşla karşı koyacaktık; işçiye emniyet temin etmek için çalışacaktık.

Komünistler hemen derhal kötü niyetlerini göstermiye başladılar. İlk evvelâ kurnazca, sonraları alenen, dünya işçi federasyonuna karşı sabotaj hareketlerine giriştiler. Başlıca hiyatenliklerinden biri, Alman işçi birliklerinin demokratik bir esasa göre yeniden teşkilâtlandırılması hususundaki hayatî ehemmiyeti haiz mesele üzerinde idi. Evet, Almanyanın Sovyet mıtıkasındaki birlikleri yeniden teşkilâtlandırıldı, fakat Nazi devrinde adlof Hitleri'n en kötü icraatları ile boy ölçüşecek kadar diktatörce bir plâna göre.

Sovyetler ve tâbileri bize muazzam bir hiyanet ağı kuruyorlardı. Almanyada muhtelif işgal bölgeerindeki işçi birliklerinin faaliyetlerini teftiş etmek için bir delegasyon kurulmuştu. Komünist delegelerin verdikleri raporları, batı kuvvetlerin aleyhine açıkca bir propaganda hücumuna çevirmelerine ve Sovyet idare şeklinir bir tasdiknamesi olmasına mani olmak için çetin mücadeleler oldu. Fakat Dünya işçileri birlikleri federasyonunu öldüren asıl mesele Sovyetlerin bu teşekkülü, Marshall plânına karşı bir propaganda aleti olarak kullanmaya teşebbüs etmeleri olmuştur. En son Romada 30 Nisanda yapılan toplantı esnasında, dehşetle öğrendik ki federasyonun umumî kâtibi ve Sovyeterin aleti olan **Fransız Saillant, 8 gün** evvel, **Romadaki 1 Mayıs bayramı için federasyon namına bir beyanname neşrederek Marshall plânına tipik komünist lisanile hücum ediyordu.**

Nihayet, 17 Ocak 1949, da Pariste federasyonun icra bürosu içtimaında, İngilizler bir teklif yaparak federasyon faaliyetlerinin 12 ay için tatil edilmesini istediler. Komünistler bu teklifin reddedilmesi için ellerinden geleni yaptılar. İçtimaın ikinci günü İngilizler biz (Amerikalılar) ve Hollandalıar teklifin lehine oy verdik. Rus, İtalyan ve Çin delegeleri ve bunların sadık bendeleri Saillant, rey vermekten imtina ettiler. Bu suretle biz de federasyonu terkettik. Milletlerarası işçi birliklerinin bir araya gelerek işbirliği yapmaları için bir zamanlar ümit verici olan bu tecrübe de, komünistlerin sabotajları sayesinde ortadan kalkmış oldu.

KONSER

Bakırköy mensücat işçileri sendikası 18 Eylül pazar günü büyük bir konser tertip etmiştir. Bu konsere Sabite Tur, Müzeyyen Senar Işıl, Lütfi Güneri, Bayram Aracı Suzan Güven ve Semiha Coşar iştirak edeceklerdir. Ayrıca büyük bir fasıl hey'eti programı zenginleştirecektir.

Gıda işçileri kongresi

(Birinci sahifeden devam)

rüşüp kanunlaştırmalarını temin etmesini bekliyoruz.

Alkışlarla dinlenen bu rapordan sonra Ferid Tönel, Hüseyin Altınbüker ve Kâzım Tanrıyar hesapları tetkik etmişlerdir. Nihayet işçilerden Saim Özyürek:

«— Sendikamız inkiraz buluyor, işçilere faydası dokunmuyor arkadaşlar sendikadan çekilmeğe bakıyorlar.»

Deyince kongre hararetlenmiş ve Başkan Zühtü Tetey şunları söylemiştir:

— «Sendikacılık bizde yeni yeni inkişaf ediyor. Bu iş feragat ister, sabır ister. Sendika, yardım sandığı değildir.

İsmail Bağcetepe:

«— Biz işçinin hakkının aranmasını istiyoruz. Ayvansaray Un Fabrikasında haksız yere biz işçilerden para kesiyorlar. Benim ekmek almak için kapıya doğru gitmem üzerine 90 lira ikramiyemi kestiler» demiş. Seyfettin Altıncıoğlu da, fabrikadan bir kaç çuval çalındığı için hırsızları bulacaklarına bütün işçileren birer yevmiye kesmek (!) yoluna gittikerini söyliyerek haklarının aranmasını istemişlerdir.

Yönetim Kurulu üyelerinden Şaban Akdoğan şikâyetlere cevap vermiş, Zühtü Tetey de hakları çiğnenen arkadaşları için Sendika Başkanı olarak giriştiği teşebbüsleri belirtmiş ve üyeleri tatmin edici izahat vermiştir.

Yeni Yönetim Kurulu seçilmeden evvel Kongre Başkanı Süreyya Birol seçilmesi gereken üyelerin çalışacak kimse olmasına önem verilmesini anlatmış, neticede İstanbul Gıda Sanayii İşçileri Sendikası Yönetim Kurulu aslî üyeliklerine sıra ile şu işçiler seçilmişlerdir:

Zühtü Tetey, Cevat Akdoğan, İbrahim Atlas, Enver Olcay, Ferit Yöney, Muharrem Karaars'an, Şaban Akdoğan, Hüseyin Ars'an, Mehmet Perçin, İhsan Uyum, Bürhan Erdönmez.

Yönetim kurulu üyeleri yaptıkları ilk toplantıda iş bölümü yaparak Zühtü Tetey'i Başkanlığa, Şaban Akdoğan'ı Başkan vekilliğine İbrahim Atlas'ı sekreterliğe, Cevat Akdoğan'ı saymanlığa ve İhsan Uyum'u da veznedarlığa getirmişlerdir.

Yeni yönetim kuruluna başarılar temenni ederiz.

YAPRAK TÜTÜN İŞÇİLERİNİN KONGRESİ

Tekel yaprak tütün işçileri sendikasının yıllık genel kurul toplantısı yarın saat 14 de Üsküdar B. Bakımevi lokalinde yapılacaktır. Kongrede tekel işçilerine yapılan zamanın ve kaldırılan fazla mesailerin bahismevzuu olacağı ve toplantının hararetli geçeceği sanılmaktadır.

YENİ NEŞRİYAT

Dr. Hafız Cemal Lokman hekim tarafından 15 günde bir yayınlanan Afiyetin sonsayısı çıkmıştır. okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

ZAYİ

Gezici köy kursları öğretmenliği kursundan aldığım kimlik kart ve pasomu kayıp ettim yenisini alacağımdan eskisinin hükmü yoktur.

C. Köy kursları öğ öğrencisi
Süreyya Bolgün

Haftanın yazısı

(İkinci Sahifeden devam)

metleri ve bir kısmı de işverenler tarafından temin olunacaktır. Bu bir milyon evden başka kömür havzalarından kömür işçisine ait olmak üzere 50.000 ev inşaatına başlanmış ve bunlardan şimdiye kadar 850 adedi ikmal edilmiş bulunmaktadır.

Diğer taraftan hükümet ziraat sahasında çalışan ameleyi de kalkındırmak gayesiyle bütün eyaletlere muhtelif hyetler göndererek bu işi de katî şekilde hal yoluna gitmiştir.

Üç tarafın da muvafakatiyle hazırlanan yeni işçi kanun tasarısının en cazip taraflarından birisi de işçinin muayyen bir nisbet dahilnde işe yani kâra ortak bulunuşudur. ideal bir demokrat memleket ve Makûl ücret ve kâr ortak, işte tabiatiye bu şartlar altında kendini yüzde yüz gerek çalıştığı yere ve gerekse hükümete ve memlekete bağlıyan fedakâr ve vefakâr bir işçi.

Hindistan işçisi

(İkinci Sahifeden devam)

peşin almadan sahneye çıkmaz. O kuyucu, parayı cebine koymadı okumaz.

Ne hale düşmüşüz böyle? İnsanlarda hamiyet denen nesne gittikce tükeniyor mu?

Müzeyyen Senar, 150 liraya 3 şarkı okuyacak, 100 lirasını veriyorlar 50 lirasını da ertesi gün ödemek üzere senetler, garantiler, kefiller gösteriyorlar. Fakat, hepsi nafile. İllâ para..

Bu kadarı da ayıptır. Herşeyden evvel insan olduğumuzu unutmıyalım.

S. SELEK

D'onnunzio:

«Ne kadar çok ümit edilirse

O kadar çok yaşanır!» der

O halde

Millî Piyongo size

Çok yaşamanın sırrını da

Öğretiyor demektir.

HÜRBİLEK
HAFTALIK GAZETE

Sahibi: İstanbul İşçi Sendikaları Birliği
Yazı işlerini fiilen idare eden:
Sabahattin Selek

Dizildiği yer : IŞIL Matbaası
ISTANBUL

Basıldığı yer: TAN Matbaası
İSTANBUL

HAZİNE

K İ N

(Baştarfı ikinci sahifede)

beri Ayşeye tutkun olan Jandarma komutanına yazılan bu mektuptan Recep şüphelendi mektubu açtığı halde okumak bilmediği için hiç birşey anlıyamadı

Recep ellerinde adeletin kilidi olduğu halde şehire götürülürken kendisine yapılan bu işin bir gün intikamını alacağına emindi..

Ayşe kasvetli gecelerinden birini daha yaşıyordu. Bü güne kadar yaşayışının bir muhasebesini yaptı ve kalkarak kapısı önünde bağlı olan köpeğini alıp karanlıklara gömüldü

Muzaffer DAYSAL